

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽUVININKYSTĖS ĮSTATYMO NR. VIII-1756 14¹
STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIIIP-1670**

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2018 m. gegužės 30 d. sprendimo Nr. SV-S-752 „Dėl teisės aktų projektų išvadų“ 1.5 papunktį, Lietuvos Respublikos Vyriausybė **n u t a r i a**:

Nepritarti Lietuvos Respublikos žuvininkystės įstatymo Nr. VIII-1756 14¹ straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIIIP-1670 (toliau – Įstatymo projektas) dėl šių priežasčių:

1. Lietuvos Respublikos žuvininkystės įstatymo 14¹ straipsnio nuostatos turi būti suderinamos su Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymo 8 straipsnio 2 dalimi, perkeliančia 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL 2006 L 376, p. 36) (toliau – Paslaugų direktyva) 12 straipsnio 2 dalį. Paslaugų įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, kad tais atvejais, kai dėl gamtinių išteklių išduodamas ribotas skaičius leidimų verstis tam tikros rūšies veikla, turi būti taikoma nešališka ir skaidri atrankos procedūra, tokie leidimai negali būti pratęsimi automatiškai. Pažymėtina, kad nuo perleidžiamosios teisės į žvejybos vidaus vandenyse kvotą (toliau – teisė į žvejybos kvotą) suteikimo priklauso, ar asmeniui bus išduodamas leidimas verstis versline žvejyba vidaus vandenyse, tai yra, teisės į žvejybos kvotą nesuteikimas gali apriboti asmenų įsisteigimo laisvę. Tokiu atveju teisės į žvejybos kvotą suteikimo procedūra laikytina leidimu pagal Paslaugų įstatymo 2 straipsnio 6 dalį, o jo suteikimo procedūra atitiktų Paslaugų direktyvos 4 straipsnio 6 punkte pateiktą apibrėžimą, todėl teisė į žvejybos kvotą tam tikrame vidaus vandenų telkinyje negali būti automatiškai suteikiama dėl to, kad ūkio subjektas anksčiau turėjo žvejybos kvotą tame vidaus vandenų telkinyje.

2. Šiuo atveju svarbu įvertinti, kad Žuvininkystės įstatymo 14¹ straipsnio 2 dalimi yra nustatytas didžiausias ūkio subjektų, kuriems aukciono būdu gali būti suteikta teisė į žvejybos kvotą, skaičius ežeruose, polderiuose ir tvenkiniuose (priklausomai nuo vidaus vandenų telkinio dydžio, nuo 1 iki 3 ūkio subjektų). Siūlomu teisiniu reguliavimu šis ūkio subjektų skaičiaus apribojimas būtų taikomas ir aukciono, ir ne aukciono būdu suteikiant teises į žvejybos kvotas. Darytina išvada, kad pasiekus šį maksimalų ūkio subjektų skaičių ne aukciono būdu suteikus teises į žvejybos kvotas, aukcionas nebūtų skelbiamas. Tokiu būdu būtų neobjektyviai sumažintos galimybės anksčiau

neturėjusiems teisės į žvejybos kvotas subjektams patekti į rinką. Pažymėtina, kad siūlomas teisinis reguliavimas ežerų, polderių ar tvenkinių atveju (skirtingai nei Kuršių marių ar upių atveju) nenumato tokių konkurenciją apsaugančių kriterijų, kaip pavyzdžiui, maksimalus ne aukciono būdu paskirstomų teisių į žvejybos kvotas procentas nuo nustatyto bendro žvejybos limito (Žuvininkystės įstatymo 14¹ straipsnio 3 dalies 1, 2, 4 punktai). Tad, nors siūlomu teisiniu reguliavimu panaikinama diskriminacija tarp Kuršių mariose ir kituose vidaus vandenų telkiniuose žvejojančių žvejų tuo aspektu, kad ir kituose vidaus vandenų telkiniuose numatoma galimybė teisės į žvejybos kvotas skirstyti pagal istorinius žvejybos duomenis, tokiu reguliavimu galimai būtų sukurtos labiau konkurenciją ribojančios sąlygos ūkio subjektams, norintiems pradėti žvejoti kituose nei Kuršių marios vidaus vandenų telkiniuose.

3. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2006 m. gegužės 31 d. nutarime nustatė, kad „pagal Konstituciją riboti asmens teisės ir laisvės, taip pat ir ūkinės veiklos laisvę, galima, jeigu yra laikomasi šių sąlygų: tai daroma įstatymu; ribojimai yra būtini demokratinėje visuomenėje siekiant apsaugoti kitų asmenų teisės bei laisvės ir Konstitucijoje įtvirtintas vertybės, taip pat konstituciškai svarbius tikslus; ribojimais nėra paneigiama teisių ir laisvių prigimtis bei esmė; yra laikomasi konstitucinio proporcingumo principo“. Įstatymo projektas šių sąlygų neatitinka, kadangi nepagrįsta tokio apribojimo būtinybė, nesilaikoma konstitucinio proporcingumo principo.

Ministras Pirmininkas

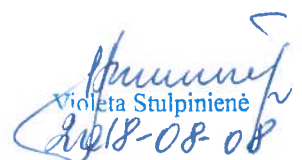
Žemės ūkio ministras

Žemės ūkio ministras
Giedrius Surplis

Žemės ūkio ministerijos
Teisėkūros ir atstovavimo
skyriaus patarėjas

Modestas Vaznevičius

2018-08-06

Violeta Stulpinienė
2018-08-08